

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polkomtel sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

в присъствието на: Orange Polska S.A., по-рано Telekomunikacja Polska S.A.

Диспозитив

- 1) Член 28 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка може да предвиди, че оператор на обществена електронна съобщителна мрежа трябва да гарантира достъп до негеографските номера на всички крайни потребители от неговата мрежа в тази държава, а не само на тези от другите държави членки.
- 2) Член 5, параграф 1 и член 8, параграф 3 от Директива 2002/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно достъп до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимовръзването между тях (Директива за достъп), във връзка с член 28 от Директива 2002/22, трябва да се тълкуват в смисъл, че позволяват на национален регулаторен орган, при решаването на спор между два оператора, да наложи на единия задължението да гарантира на крайните потребители достъп до предоставяните в мрежата на другия оператор услуги при използване на негеографски номера и да фиксира на основание член 13 от Директива 2002/19 тарифите между посочените оператори за този достъп, подобно на разглежданите в делото по главното производство, стига тези задължения да са обективни, прозрачни, пропорционални, недискриминационни, основани на характера на възникналия проблем и обосновани с оглед на целите, посочени в член 8 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), и ако предвидените в членове 6 и 7 от тази последна директива процедури евентуално са били спазени, което националният съд трябва да провери.

(¹) ОВ С 431, 1.12.2014 г.

Решение на Съда (голям състав) от 19 април 2016 г. (преюдициално запитване от Højesteret — Danmark) — Dansk Industri (DI), от името на Ajos A/S/Наследници на Karsten Eigil Rasmussen

(Дело C-441/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Харта на основните права на Европейския съюз — Директива 2000/78/ЕО — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст — Национална правна уредба, противоречаща на дадена директива — Възможност за частноправен субект лице да ангажира отговорността на държавата за нарушение на правото на Съюза — Правен спор между частноправни субекти — Установяване на равновесие между различните права и принципи — Принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания — Роля на националния съд)

(2016/C 211/13)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Højesteret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dansk Industri (DI), от името на Ajos A/S

Отговорник: Наследници на Karsten Eigil Rasmussen

Диспозитив

- 1) Общият принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст, конкретизиран с Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, следва да се тълкува в смисъл, че и в правни спорове между частноправни субекти той не допуска национална правна уредба, с която даден работник или служител се лишава от правото му да получи обезщетение при уволнение, ако той може да претендира изплащането на дължила от работодателя пенсия за осигурителен стаж и възраст по пенсионноосигурителна схема, към която е включен този работник или служител, преди да е навършил 50-годишна възраст, независимо от това дали той е избрал да остане на пазара на труда, или е предпочел да се пенсионира.
- 2) Правото на Съюза следва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция, сезирана по спор между частноправни субекти, който попада в приложното поле на Директива 2000/78, е длъжна, когато прилага разпоредбите на националното си право, да ги тълкува по такъв начин, че да могат да се приложат в съответствие с тази директива или, ако подобно съответстващо тълкуване е невъзможно, при необходимост да не приложи всяка разпоредба от това национално право, противоречаща на общия принцип за недопускане на дискриминация, основана на възраст. Нито принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, нито възможността на частноправния субект, който счита, че е засегнат от прилагането на дадена национална разпоредба, противоречаща на правото на Съюза, да ангажира отговорността от съответната държава членка за нарушаване на правото на Съюза, не могат да поставят под въпрос това задължение.

(¹) ОВ С 421, 24.11.2014 г.

Решение на Съда (десети състав) от 7 април 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Johannes Evert Antonius Massar/DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Дело C-460/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Застраховане на правни разноски — Директива 87/344/ЕИО — Член 4, параграф 1 — Свободен избор на адвокат от застрахованото лице — Съдебно или административно производство — Понятие — Разрешение, предоставено от публично образувание на работодател с оглед на прекратяването на трудов договор)

(2016/C 211/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Johannes Evert Antonius Massar

Отговорник: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Диспозитив

Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „административно производство“ в тази разпоредба се отнася и до процедура, в която публично образувание предоставя на работодател разрешение за уволнението на застрахован за правни разноски работник или служител.

(¹) ОВ С 448, 15.12.2014 г.